

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДОПРИНОСИМА ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

Члан 1.

У Закону о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15 и 113/17), у члану 6. тачка 15) запета и речи: „као и обављање пословодствених овлашћења и послова управљања у складу са законом којим се уређује положај привредних друштава” бришу се.

Члан 2.

У члану 9. став 2. брише се.

Члан 3.

У члану 11. тачка 3) речи: „професионалној пракси или практичној настави” замењују се речима: „професионалној пракси, практичној настави или учењу кроз рад у систему дуалног образовања”.

Члан 4.

У члану 35б став 1. речи: „као и за лица за која се остварује ослобођење из члана 45г овог закона,” бришу се.

Члан 5.

Члан 37. мења се и гласи:

„Члан 37.

Најнижу месечну основицу доприноса чини износ од 35% просечне месечне зараде у Републици исплаћене, односно остварене у периоду за претходних 12 месеци почев од месеца октобра у текућој години, за који период су објављени подаци републичког органа надлежног за послове статистике, ако овим законом није друкчије одређено.

Износ најниже месечне основице, из става 1. овог члана, сваке године објављује министар надлежан за послове финансија, а примењује се од првог дана наредног месеца по објављивању тог износа.”.

Члан 6.

У члану 38. став 1. мења се и гласи:

„Најнижу месечну основицу доприноса за осигуранике из чл. 25, 26. и 27. овог закона чини износ од 35% просечне месечне зараде у Републици исплаћене, односно остварене у периоду за претходних 12 месеци почев од месеца октобра у години која претходи години за коју се утврђују и плаћају доприноси, према објављеном податку републичког органа надлежног за послове статистике.”.

Члан 7.

У члану 41. додаје се став 3, који гласи:

„Када је период за који се обрачунава допринос краћи од месец дана или када запослени ради са скраћеним или непуним радним временом, а испуњени

су услови за примену највише месечне основице доприноса, обрачун доприноса се врши на износ највише месечне основице доприноса.”.

Члан 8.

Члан 42. мења се и гласи:

„Члан 42.

Највишу месечну основицу доприноса чини петоструки износ просечне месечне зараде у Републици исплаћене, односно остварене у периоду за претходних 12 месеци почев од месеца октобра у текућој години, за који период су објављени подаци републичког органа надлежног за послове статистике, ако овим законом није друкчије одређено.

Износ највише месечне основице, из става 1. овог члана, сваке године објављује министар надлежан за послове финансија, а примењује се од првог дана наредног месеца по објављивању тог износа.”.

Члан 9.

Члан 43. мења се и гласи:

„Члан 43.

Највишу годишњу основицу доприноса чини збир износа 12 месечних основица из члана 42. овог закона.

Износ највише годишње основице, из става 1. овог члана, сваке године објављује министар надлежан за послове финансија.”.

Члан 10.

У члану 44. став 1. тачка 3) проценат: „1,5%” замењује се процентом: „0,75%”.

У ставу 2. тачка 2) тачка и запета замењују се тачком.

Тачка 3) брише се.

Додаје се став 3, који гласи:

„Допринос за осигурање за случај незапослености плаћа се из основице по стопи од 0,75%.”.

Члан 11.

Члан 45г мења се и гласи:

„Члан 45г

Послодавац - новоосновано привредно друштво, новоосновани предузетник и новоосновани предузетник пољопривредник, који је уписан у регистар надлежног органа, односно организације, може да оствари право на ослобођење од плаћања доприноса на терет запосленог и на терет послодавца по основу зараде оснивача који су запослени у том привредном друштву, односно по основу личне зараде предузетника и предузетника пољопривредника.

Право на ослобођење из става 1. овог члана, послодавац може да оствари за зараде оснивача и личне зараде предузетника и предузетника пољопривредника, исплаћене у периоду од 12 месеци од дана када је основано привредно друштво, односно регистрован предузетник и предузетник пољопривредник, чији месечни износ појединачно за свако лице у периоду коришћења ослобођења није виши од 37.000 динара који износ у себи не садржи порез и припадајуће доприносе из зараде.

Право на ослобођење престаје по истеку периода из става 2. овог члана, односно на дан када се изврши исплата месечне зараде оснивача, односно личне зараде предузетника и предузетника пољопривредника која је виша од износа из става 2. овог члана, и послодавац је дужан да обрачуна и плати припадајуће доприносе по основу те зараде, односно личне зараде, на износ који је исплатио увећан за порез и припадајуће доприносе који се плаћају из зараде, као и да за наредне зараде исплаћене тим лицима обрачунава и плаћа доприносе у складу са законом.

Право на ослобођење из става 1. овог члана послодавац остварује под следећим условима:

1) да је физичко лице - оснивач, односно сваки од оснивача ако их је више, засновао радни однос са новооснованим привредним друштвом, закључио уговор о раду у складу са законом којим се уређују радни односи и да је пријављен на обавезно социјално осигурање у Централни регистар обавезног социјалног осигурања;

2) да је физичко лице - предузетник, односно предузетник пољопривредник пријављен на обавезно социјално осигурање у Централни регистар обавезног социјалног осигурања;

3) да у периоду за који остварује право на ослобођење то право може да оствари за највише девет оснивача запослених, који испуњавају услове;

4) да су физичка лица - оснивачи привредног друштва, предузетник и предузетник пољопривредник, у периоду од најмање шест месеци непрекидно пре дана оснивања привредног друштва, односно регистравања предузетника или предузетника пољопривредника, код Националне службе за запошљавање били пријављени као незапослени или да су у периоду од 12 месеци пре дана оснивања, односно регистравања стекли средње, више или високо образовање, у складу са законом.

Ослобођење из овог члана може да оствари послодавац - привредно друштво, предузетник и предузетник пољопривредник, који је основан, односно регистрован закључно са 31. децембром 2020. године.

По основу зараде, односно личне зараде лица из става 4. овог члана за која је један новоосновани послодавац остварио ослобођење из овог члана, други новоосновани послодавац - привредно друштво, предузетник и предузетник пољопривредник, не може за та лица да оствари ослобођење из овога члана.

Доприноси за обавезно социјално осигурање за лица из става 1. овог члана за која се остварује право на ослобођење, плаћају се из буџета Републике на износ најниже месечне основице доприноса из члана 37. овог закона.

Послодавац који користи ослобођење из овог члана, осим у складу са одредбом закона којим се уређује порез на доходак грађана која се односи на исту врсту ослобођења, по основу заснивања радног односа са тим лицем нема право да за то лице оствари друге олакшице, укључујући и коришћење субвенција за запошљавање и samozapošljavanje.”.

Члан 12.

Члан 63. брише се.

Члан 13.

После члана 63. додаје се члан 63а, који гласи:

„Члан 63а

За обвезнике доприноса којима се обавеза плаћања доприноса утврђује или се утврђивала у претходном периоду решењем пореског органа и којима је организација за обавезно социјално осигурање утврдила својство осигураника самосталних делатности, односно пољопривредника, у случају када допринос није утврђен за ранији период, обавезу насталу за тај период утврђује решењем порески орган.

Обавеза доприноса из става 1. овог члана утврђује се само за допринос за пензијско и инвалидско осигурање.

Обавеза доприноса из ст. 1. и 2. овог члана утврђује се на најнижу месечну основицу доприноса и по стопи доприноса која важи у моменту утврђивања обавезе, у складу са овим законом.”.

Члан 14.

У члану 67. став 1. реч: „процењене” брише се.

Ст. 2. и 3. бришу се.

Досадашњи став 4. постаје став 2.

Члан 15.

Одредбе чл. 2, 10. и 11. овог закона примењиваће се почев од 1. јануара 2019. године.

Члан 16.

Основице из чл. 5, 6, 8, 9. и 14. овог закона примењиваће се од 1. јануара 2019. године.

Члан 17.

Одредба члана 12. овог закона примењиваће се почев од 1. јануара 2020. године.

Члан 18.

Обвезнику доприноса из члана 13. овог закона коме до дана ступања на снагу овог закона допринос није утврђен за ранији период, порески орган утврђује обавезу сагласно одредбама тог члана овог закона.

Поступке утврђивања доприноса које је до дана ступања на снагу овог закона започела организација за обавезно социјално осигурање, окончаће та организација по прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона.

Члан 19.

Основица доприноса за обавезно здравствено осигурање из члана 35б Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15 и 113/17), у делу који се односи на лица за која се остварује ослобођење из члана 45г тог закона, примењује се до истека периода за који послодавац остварује то ослобођење.

Члан 20.

Одредбе члана 43. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15 и 113/17), примењиваће се код утврђивања највише годишње основице доприноса за 2018. годину.

Члан 21.

Послодавац који је до дана ступања на снагу овог закона стекао право на ослобођење из члана 45г Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15 и 113/17), наставља да користи ослобођење у складу са тим законом.

Ослобођење из става 1. овог члана послодавац може да користи за она лица за која је стекао то право до дана ступања на снагу овог закона.

Члан 22.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.